

ZVON

6/99

Milí přátelé, je zde opět doba prázdnin a dovolených, přeji vám její plodné prožití. V tomto čísle Zvonu, které vychází později právě kvůli mé dovolené na Floridě a jihu Spojených Států. K mým velkým a napínavým zážitkům z této cesty patřila asi 3 a půl hodinová projížďka kánoí v Alexander Springs po řece plné leknínů, vodního ptactva, různých druhů ryb, rejnoků, ale také obávaných aligátorů. Dalším vrcholem byla návštěva bohoslužby v jednoduchém vesnickém kostele Zion African Methodist Episcopal Church nedaleko od Tamy. Byli jsme tam jako jediní lidé s bílou pletí a přesto jsme byli vřele přijati. Bohoslužbu měla připravenou místní mládež. Doprovodným nástrojem byl klavír a písně připomínaly spirituály, při nichž se tleskalo a zpívalo. Při kázání lidé živě reagovali slovy: "Yes, sir," "Amen" "Hallelujah" a podobně. Po bohoslužbě jsme byli pozváni na vydatné pohoštění, kde se o nás a naši zemi živě zajímali. Zvláště pro děti jsme očividně byli atrakcí.

V tomto čísle Zvonu přinášíme další pokračování článku o lidské komunikaci, zprávu o mladém českém skladateli Miloši Bokovi a vyznání víry známého astronoma Jiřího Grygara. zdraví a žehná P. Jindřich Kotvrda

VYJADROVANIE POCITOV VO VZŤAHOCH

(Fran Ferder "Words Made Flesh," přeložil a upravil P. Milan Bubák SVD - Pokračování z minulého čísla)

Pocity: Dielo Božích rúk

Většina z nás velmi dobře pozná obraz ze Starého zákona, který se často cituje, a to **obraz hrnčiara a hlíny**:

My sme hlina a Ty si náš Tvorca (hrnčiar), všetci sme dielom Tvojich rúk (Iz 64, 7).

Tento obraz spájame so stvorením. **Boh je hrnčiar. My sme hlina.** Hrnčiar je ten, kto zhotovuje hrnce. Hoci väčšina z nás obdivuje krásne hrnčiarske výrobky, málokto z nás mal možnosť na vlastné oči vidieť, ako sa taký hrnčiarsky výrobok zhotovuje. **Ako ho hrnčiar formuje na hrnčiarskom kruhu, ako na ňom pracuje, ako ho ustavične preformováva do novej formy, ako vyrovnáva na ňom nedokonalosti, a ako je pri tejto práci totálne ponorený do svojej práce na zhotovovaní svojho hrnca.** Pre nás, čo žijeme v počítačovej ére, si je ľahšie predstaviť fabriku, ktorá je riadená počítačom, a ktorá je schopná produkovať tisíce technicky perfektných hrncov denne, než prácu klasického hrnčiara, o ktorom hovorí biblia.

ZVON

Avšak obraz, ktorý používa Písmo na opísanie Stvoriteľa, je **veľmi presným a zámerným obrazom**. Slovo *yatsar*, ktoré je v pôvodnom hebrejskom texte použité, je nezastupiteľné, keď sa snažíme pochopiť veľmi cieľavedomé tvorenie každej jednotlivej dimenzie nášho človečenstva, ako to celé pri procese nášho tvorenia prebiehalo. Slovo *yatsar* neznamená zhotovovať hrnce. Toto slovo znamená **zhotovovať hrnce veľmi zvláštnym a špeciálnym spôsobom**. Slovo *yatsar* neopisuje dajakú rutinu vykonávanú na továrenskej linke. Hebrejský *yatsar* bol **UMELCOM**. *Yatsar* znamená "tvarovat", "modelovat", "tkať", "formovat". Toto slovo vyjadruje skutočnosť, že hrnčiar bol do práce **naplno ponorený, ňou zaujatý, absorbovaný**. Takéto tvorenie potrebuje čas. Potrebuje to tiež veľkú **zručnosť**. Požaduje to tiež od hrnčiara, aby mal na zreteli **jasný cieľ a presnú víziu** ohľadom hrnca. Hrnčiar študuje hlinu, ohmatáva ju, skúma obsah vlhka v nej, jej váhu, všíma si zrnitosť, vidí v nej **potenciál pre budúcu krásu a užitočnosť**. Postupne - ako sa hlina pomaly formuje, najprv nahrubo, potom už jemnejšie a jemnejšie, až nakoniec začne naberať svoj presný konečný tvar - **hrnčiar riadi jej osud**. Hrnčiar je pohrúžený do hliny, rozmýšľa nad ňou, študuje ju, má s ňou úmysly, ohmatáva ju, vždy a stále je pripravený k tomu, aby vykonal jemný pohyb prstom, alebo aby to všetko postláčal dohromady a začal s prácou odznova. **Hrnčiar, presne tak ako každý iný umelec, vkladá do svojej práce, do každého jednotlivého hrnca, kus seba samého. V tomto zmysle, HRNIEC ZOBRAZUJE HRNČIARA.**

Je pravda, že zakaiaľ hrnčiar formuje hrniec, jeho konečný tvar a obrysy sú ešte zahalené do ustavičnej neistoty. Vždy tam bude čo dodať a opraviť, vždy sa tam môže niečo pokaziť, vždy tam môže prísť k nejakému nešikovnému dotyku. Avšak **hrnčiar nevloží do ohnivej pece hrniec na konečné vypálenie skôr, než by bol úplne spokojný so svojou prácou, než by úplne odrážala to, čo do nej chcel vložiť**. Hrniec musí hrnčiara, svojho tvorca, **tešiť**. *Yatsar* nie je nejakým zúfalým remeselníkom, ktorý bezducho chrľí hrnce jeden za druhým a dúfa, že niektorý z nich bude snád' na niečo použiteľný. **Bibliický *yatsar* je vizionár, ktorý má sen, je to tvoriteľ, ktorý má presný plán, avšak ktorý zároveň má v sebe schopnosť svoje sny a plány realizovať, pretvoriť ich na cieľavedomú skutočnosť**.

Hebrejskí autori videli medzi **Bohom a hrnčiarom podobnosť**. Boha si predstavovali ako *yatsar*-a, ktorý ich tvoril presne tak, ako keď hrnčiar spracováva hlinu a tvorí hrniec. Boh je umelcom, ktorý je voči nim, ako svojmu dielu pozorný, ktorý ich študuje, dotýka sa ich, formuje ich, ktorý ich kladie do ohňa, ktorý ich uschopňuje k tomu, aby sa zhodovali s Božím snom. Tento obraz Boha, ako hrnčiara sa vzťahuje na ľudí ako na **národ**, ale aj na ľudí ako **jednotlivcov**. Boh bol v jednom a tom istom čase ako ten, ktorý sa správal ako hrnčiar, keď formoval **Izrael ako národ**, ale ako hrnčiar sa správal aj vtedy, keď formoval **každého jedného človeka v lone jeho matky**:

Potom mi zaznelo slovo Pánovo: "Dom Izraelov, či ja nemôžem naložiť s vami ako tento hrnčiar? Ajhľa, ako je hlina v rukách hrnčiarových, tak ste vy v mojej ruke, dom Izraela." (Jer 18, 5-6)

Takto hovorí Tvorca [*yatsar*] Boh, ktorý ňa formoval [*yatsar*] od života matky a pomáha ti. (Iz 44, 2)

Nie je ľazké prijať skutočnosť, že keď sa jedná o dieťa v matkinom lone, že Boh ho formuje ako hrnčiar, že toto je spôsob, ako Boh tvorí ľudí. Avšak nie je už tak ľahké stráviť nad týmto obrazom trocha viac času, pouvažovať o ňom do podrobností, aplikovať ho až na úplné detaily a vyvodit' z neho presné dôsledky pre naše človeka.

Ak veríme, že Boh nás vytvoril tak, ako tvorí hrnčiar hrniec, potom by sme naozaj mali veriť, že Boh nás tvoril skutočne veľmi starostlivo, do posledného detailu, že bol úplne do tohto tvorenia pohrúžený, že tvoril každú časť našej osobnosti, naše pocity a emócie presne tak, ako tvoril naše ruky a nohy.

Skús si na okamih predstaviť bez tvarú hrču navlhčenej slovitej hliny určenej na to, aby bola vyformovaná do ľudskej emócie. Boh, hrnčiar, ju študuje, hlboko do nej pozerá, vidí v nej potenciál, všetky budúce možnosti. Boh opatrne, cieľavedome a úctivo tvaruje neživú masu do emócie, ktorú my nazývame napríklad hnev. Do hnevu je vmiešaný oheň a energia. Keď je dotknutý má v sebe ohromnú schopnosť ochraňovať, nabádať k činnosti, vyjasňovať prostredie, pobádať ku komunikácii. Boh si trocha od svojho diela odstúpi pozrie sa naň a vidí, že je to dobré. Emócia hnevu je hotová. Zodpovedá Božiemu plánu. Naplňa tvorivú víziu. Potom ho Boh vloží do väčšej ešte nedokončenej hrče hliny a práca pokračuje. Hrnčiar má radosť, že sa mu práca darí.

Ak sme schopní vidieť Boha ako hrnčiara, stvárňujúceho hlinu do tvaru človeka (humanity), potom by sme mali byť schopní vidieť Boha aj ako hrnčiara, ktorý formuje ľudské nadšenie, strach, príľazlivosť, žiarlivosť, túžbu, telesné (sexuálne) vzrušenie, samotu, šťastie, smútok - všetky tie nami hýbajúce, nás zalievajúce zážitky, ktoré my identifikujeme ako emócie a pocity.

Je dôležité si uvedomiť, že náš Boh nie je unáhleným hrnčiarom, ktorý by si nebol býval všimol, že pocity sa bez jeho vedomia vplazili do človečenstva na úsvite stvorenia. Emócie neboli takouto sabotážou na Božom stvorení. Boh nie je ani cynickým trusičom žartíkov, ktorý by nás bol zalial hlbokými a podivnými pocitmi, avšak pri tom by bol od nás očakával, že ich nebudeme používať. Boh nie je naším trénerom, ktorý by nám bol dal pocity len na to, aby sme na svojej ceste k dokonalosti mali možnosť cvičit' sa v sebaovládani a v zapieraní sa (to by bol veľmi biedny motív).

Náš Boh je Bohom nehy, ktorý nás nikdy neopustí a nenechá sirotami. Náš Boh je Bohom prekvapení, ktorý nám uprostred púšte zabezpečuje jedlo a necháva pred nami vytrysknúť prameňom osviežujúcich vôd. Náš Boh je Bohom hnevu, zhnuseným nad odpornými skutkami a sebeckými spôsobmi. Náš Boh je Bohom, ktorý stvoril muža a ženu so silnou túžbou jedného po druhom. Náš Boh je Bohom odpustenia, ktorý naše zločiny definitívne zapečatuje a naše hriechy už nikdy nespomína. Náš Boh je Bohom vzrušujúcich snov, vyčerpávajúcich ciest, pohnutých stretnutí po rokoch odlúčenosti a bolestných rozlúčok pri smrti. Náš Boh je Bohom lásky, ktorý nám poslal Ježiša Krista, aby nám túto lásku pripomenul, a aby nám ukázal, že pocit je súčasťou lásky.

Missa Solemnis Miloše Boka

Dne 30. května byla v Newyorské Carnegie Hall pod taktovkou dirigenta Jonathana Griffitha provedeno dílo současné duchovní hudby "Missa Solemnis" českého skladatele Miloše Boka. Provedení mělo velký úspěch. Miloš Bok přijel při této příležitosti do New Yorku spolu se třemi členy uměleckého sdružení Elgar. V neděli při mši sv. v Astorii hrál M. Bok na varhany a poté spolu s Petrem Válkem promluvili o životě skladatele i sdružení. Odpoledne se zúčastnili festivalu v Bohemian Hall.

Životopis skladatele

Narozen v roce 1968 v Praze, pro mimořádný talent přijat ve 12 letech na pražskou konzervatoř. Od mládí jeví zájem o kompozici a dirigování. Obor klavír absolvoval v roce 1988 u prof. Jaromíra Kříže, zároveň vyhlášen nejlepším absolventem roku ve všech oborech. Poté se stal posledním žákem prof. Josefa Páleníčka na pražské AMU (klavír). Studium dirigování u prof. Maria Klemense na pražské konzervatoři dokončil v r. 1993.

První závažné dílo Missu Solemnis pro sóla, smíšený a dětský sbor, varhany a orchestr vytvořil v 18 letech (provedena 16x). O rok později dokončil Missu Brevis Es dur pro dětský sbor a varhany (provedena více než 30x, z toho 2x u sv. Jakuba v Praze). Dalším dílem je Missa Brevis Fis dur (1988), která vznikla souběžně s oratoriem Skřítkové z Křínického údolí pro sóla, smíšený a dětský sbor, varhany a orchestr (premiéra v r. 1993 v Rudolfinu, v r. 1994 provedeno v Chrámě Panny Marie před Týnem a pod širým nebem v Kamenické stráni okr. Děčín). Od r. 1994 se zabývá kompozicí Oratoria Svátá Zdislava, z něhož bylo prvně provedeno Finale v r. 1988. Ocenění: šest cen v národních a mezinárodních soutěžích.

Miloš Bok je ženatý, otec tří synů. Žije na faře v Močidlcích (okr. Karlovy Vary), kde je varhaníkem. Živí se hudební výchovou, působí také jako varhaník plzeňské a litoměřické diecéze. (MKR 5-99)

Miloš Bok odpovídá na několik otázek:

Jaké jste měl pocity při americké premiéře Missy Solemnis v Carnegie Hall?

Přestože dílo sklídilo veliký úspěch, měl jsem spíše pocity smíšené, které vyplývaly z vědomí toho, že přijedu do Čech a má situace bude dále stejná jako předtím, tj. ze strany oficiálních hudebních kruhů opovržení a ignorance

Co je ve vašem životě nejdůležitější hodnotou?

Souvisí to s mojí činností umělce, nevyměnit ideál za peníze

Jak vypadá váš každodenní všední život v západočeské vesnici?

Dopoledne buď cvičím na klavír nebo píši noty a korespondenci, po poledni zajdu za sousedem pomoci s hospodářstvím, odpoledne učím na Základní umělecké škole ve Žluticích a večer zajedu do Manětína za farářem na kus řeči a pozdě večer zase hraji na klavír. Pokud je sobota či neděle,

hraju na několika mších a jezdím s pány faráři po okolí a většinou hostím v Močidleci různé návštěvy

Co se vám líbilo a nelíbilo v New Yorku na vaši krátké čtyřdenní návštěvě? Co bylo pro vás nejvíce legrační? Co bylo smutné?

V New Yorku se mi líbila dobrá nálada všech lidí. Nelíbil se mi určitý kult peněz, který někteří lidé dávali najevo. Legrační byla opožděná puberta všech života města se zúčastňujících černochů. Nic smutného jsem nepociťoval.

Co je podle vás úkolem duchovní hudby?

Úkolem duchovní hudby je člověka obracet k víře.

Díky za rozhovor

Miloš Bok vydal vlastním nákladem a za přispění Společenství ELGAR Missu Solemnis na kompaktním disku (CD) spolu s Finale z oratoria "Svatá Zdislava" a skladbou "Hospodine ulituj nás". Disk si lze koupit na adrese Zvonu za \$15.

Proč věřím v Boha?

Jiří Grygar

Vztah k Bohu je pro věřícího křesťana důvěrně osobní záležitostí, o níž se většinou ostýchá vyjadřovat veřejně; ne snad proto, že by se obával perzekuce či posměchu jako v dobách bojovně ateistické totalitní společnosti, ale z toho důvodu, že si je dobře vědom, jak nesnadné je popsat stav vlastního nitra běžným lidským jazykem a jak nesdělitelné jsou osobní prožitky, strádající se během vlastního života - života nezaměnitelného a jedinečného v celých dějinách vesmíru.

Vidíte, právě mi uklouzlo slovo vesmír a jistě ne náhodou. Věřící přírodovědec je možná v jisté výhodě, že poznává Boha nejen subjektivně jako každý jiný člověk, ale také prostřednictvím předmětu svého bádání, jímž je vždy určitý uzoučký výsek poznávání kosmu, od hvězd po mořské hvězdice, od vůně květin po vůni kvarků, od přenosných chorob po přenos záření či genetické informace. Při své práci používá vysoce neosobní (objektivní) vědecké metody, která připadají neodborníkům až protivně studená a zpochybňující.

Osvícenecký racionalismus minulého století, jenž dosud většina veřejnosti ztotožňuje s postojem současných vědců, víceméně naznačoval, že se při zkoumání přírody bez Boha docela dobře obejde, či - řečeno slovy Laplaceovými - "tuto hypotézu nikde nepotřebuje". Odtud také vyvěrala typicky ateistická víra marxistů, že věda postupně dokáže vysvětlit veškeré dění v přírodě, že neexistují věci vědecky nepoznatelné, nýbrž pouze dočasně nepoznané.

Během XX. století však došlo v hlavních oborech přírodních věd k velmi významným objevům a posunu celkového pohledu na schopnost člověka postihnout pravé příčiny dějů a vztahů v přírodě a předešla vědecká pýcha tím vzala patrně již definitivně za své. Mám tím na mysli zejména obecnou teorii relativity, kvantovou mechaniku a molekulární genetiku, jež ukázaly, jak naivní byly naše

ZVON

předešlé pokusy objasnit existenci a chod vesmíru jako jakéhosi gigantického věčného orloje, který pěkně tiká proto, že do sebe zapadají nějaká ozubená kolečka. Existence a vývoj vesmíru nám dnes připadá snad ještě tajemnější než v době, kdy naši předkové věřili na bohy blesku, vod a sopek.

Troufám si proto tvrdit, že věřící přírodovědec může dnes svou víru v Boha opřít také o kvalifikovaný údiv nad podivuhodným řádem materiálního světa, jak to kdysi tak předvídavě a výstižně vyjádřil žalmista Páně: "Nebesa vypravují slávu Boha silného a dílo rukou jeho obloha zvěstuje" (Ž 19,2). (www.vira.cz)

Kontakt na autora:

<http://www-hep.fzu.cz/~grygar/jiri>

<http://www.astro.cz/people/grygar>

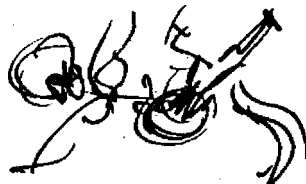
Úmysly mší svatých sloužených do uzávěrky Zvonu:

17-V-99	za rodinu Jelínkovu	Milada Hanáková
19-V-99	za zemřelou Marii Vondráčkovou a rodinu	Jiří Vondráček
20-V-99	za zomřelú Milenu Kočišovú	Irma a Frank Doskočilovi
21-V-99	za zemřelého Jaroslava Otrubu	rodina Jochova
22-V-99	za zemřelého Jaroslava Otrubu	rodina Filova a Petrašova
23-V-99	za celou zemřelou rodinu Poláškovu a Křenčíkovu	rodina Křenčíkova
24-V-99	za zemřelého Jaroslava Otrubu	rodina Křenčíkova
26-V-99	za zemřelého Jaroslava Otrubu	Daniita, Brittney Otruba-O'Connor
27-V-99	za zemřelého Roberta Horáka	Naděžda Horáková
28-V-99	za zemřelého Jaroslava Otrubu	Jerry, Maria, James, Jennifer Otruba
29-V-99	za úplné uzdravení pana Jiřího Krátkého	rodina Králova
30-V-99	za mého manžela Antonína Bartoše a rodinu Bartošovu, Šestákovu a Mac Farland	Marie Bartošová s rodinou
31-V-99	za zemřelého Jaroslava Otrubu	Elizabeth, Conrad, Carter Owen
03-VI-99	za zemřelou madam Marie A. Wanger	Vlasta Cihlářová
04-VI-99	za zdraví Rolanda Jurovatého, Růženu Kankrlík, Miki Horáka, Zdenka Rutara a rodinu	Naděžda Horáková
05-VI-99	za zemřelého Jaroslava Otrubu	Teresa, John, Jack, Anna (on the way) Gleason

06-VI-99	za zemřelého manžela Jaroslava Otrubu	Marie Otrubová
09-VI-99	za zemřelou Marii Kašpařikovu	Libuše Králová
10-VI-99	za zemřelého Jaroslava Otrubu	Jerry, Fran a Agnes Buček
13-VI-99	za zemřelou Marii Gašparíkovou	rodina Bučkova
15-VI-99	za zemřelého Jaroslava Otrubu	rodina Bláhova
17-VI-99	na poděkování Bohu	rodina Foltýnova
20-VI-99	za zemřelého Václava Jelínka otce a živou Annu Jelínkovu	rodina Jelínkova
21-VI-99	za zemřelou Jolku Behárkovou (1.roč. výročí úmrtí)	Jarmila Múdra-Šebík
22-VI-99	za živou a zemřelou rodinu Daňkovu a Kadlčkovu, za šťastné manželství jejich vnučky Gabriely	rodina Daňkova
23-VI-99	za zemřelou švagrovou Zdenu Navařikovou	Jarmila Múdry-Šebík
24-VI-99	za Monsieura Jean Pierre Goetz z Ittenheim Alsace France	Vlasta Cihlářová
26-VI-99	za Milenu Vyhnišovou	Blažena Stránská
27-VI-99	za nemocnou Wladislavu Zietek	Henryk Zietek

Úmysly mší svatých na příští neděle:

4-VII-99	za zemřelou Anděiu Otradovec	Jiří Otradovec
11-VII-99	za Marii Čápošovu k jej narozeninám a zemřelého Jozefa Čápoša	rodina Jelínkova
18-VII-99	za zemřelého Oldřicha Benáčka a rodiny z obou stran	Anna Benáčková
25-VII-99	zatím volná	

Kazatel Metodistické církve Denny J. Brake z Raleigh v Severní Karolině zjistil, že důvody, které lidé udávají pro nechození do kostela by se daly použít i jako důvody k nechození do hospody.

"Přestal jsem chodit do hospody protože..."

"Pokaždé když tam jdu, chtějí po mě peníze."

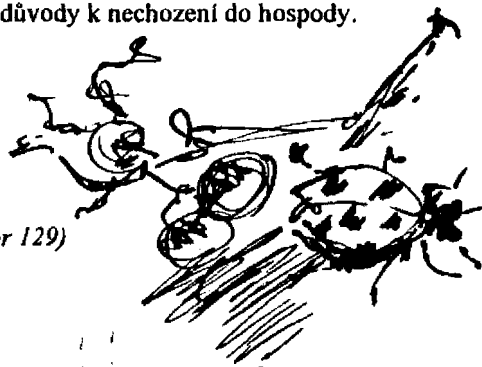
"Jediný kdo tam se mnou mluvil, byl hospodský."

"Většina těch, kdo tam chodí, jsou stejně pokrytci."

"Nezpívají se tam písně, které mám rád."

"Když jsem byl malý, otec mě nutil, abych tam chodil."

"Člověk nemusí chodit do hospody, aby se opil." (Holy Humor 129)

Blahopřejeme k narozeninám:

Marta Pope 6-června, Oto Bláha 29. června, Bořivoj Tydlitát 6. července, Dagmar Žalmanová 10. července.

Zemřeli:

Martha M. Cashel 24. června

Pamatuj také, Bože, na své služebnky a služebnice, kteří nás předešli se znamením víry a spí spánkem pokoje. Do místa občerstvení, světla a míru uveď všechny, kdo odpočinuli v Kristu našem Pánu. Amen. (1.eucharistická modlitba)

Děkujeme za příspěvek na Zvonu

Dagmar Žalmanová NY, Emilie Rebecká NY, Miloš Knorr NY, Křenčíkovi NY

Mše sv. v české kapli ve Washingtonu plánovaná na 27. června byla posunuta na neděli 25. července v obvyklou dobu 12.00 v poledne.

Krajanské bohoslužby každou neděli v 10:30 ráno, v dolním kostele u Panny Marie Karmelské v Astorii (23-25 Newtown Ave). Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši sv. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění ve školní jídelně.

Slovenská mše sv. každou neděli v 10 hod. ráno u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.)

Adresa českého kněze: P. Jindřich Kotvrda, PO Box 387, Roslyn NY 11 576.

Tel: (516).621 2222 Fax: (516) 621 7892 Email: jindra@webspan.net www.czechia.com/zvon

07661-2223

NJ

River Edge

740 Summit Ave

Mr & Mrs Vaclav Jelinek

NON-PROFIT ORG
U.S. POSTAGE PAID
ROSLYN NY 11576
PERMIT NO. 54

ROSLYN NY 11576
PO BOX 387

ST. MARY'S

ZVON